Posudek diplomové práce Andrey Vojtové

Gramatická terminologie současných učebnic a metod FLE

(PF JU České Budějovice, 2010, 86 stran)

Cílem práce Andrey Vojtové bylo postihnout rozdíly v gramatické terminologii učebnic francouzštiny jakožto cizího jazyka, které byly (či jsou) používány na českých školách při výuce francouzského jazyka, pokusit se vysvětlit tyto rozdíly a představit je na pozadí odlišností národních gramatických tradic.

Diplomantka se nejprve zaobírá otázkou vztahu gramatiky a lingvistiky, podstatou metajazyka, problematikou gramatické nomenklatury, národních gramatických tradic a klasifikací slovních druhů.

Následně charakterizuje učebnice, v nichž hodlá úzus gramatické terminologie podrobněji zkoumat.

V dalším souboru kapitol si všímá odlišností v pojetí a terminologii slovních druhů užívaných v učebnicích FLE. Soustřeďuje se zejména na slovní druhy klasifikačně problematické, jako jsou determinanty, zájmena, prezentativy, částice a citoslovce. Zařazuje i kapitolu o přímém a nepřímém předmětu a kapitolu o terminologii francouzských slovesných časů.

K práci uvádím postupně tyto připomínky:

Kapitoly 2-8: tyto úvodní teoretické kapitoly trpí značnou povrchností, mnohdy až přílišnou – např. kapitola 6. Statě jsou za sebou často řazeny bez dostatečně explicitních přechodů. Kapitola 5, která je pro téma celé práce velmi důležitá, je traktována pouze na necelých dvou stránkách, rovněž kapitola 7 by měla být rozvedena na podrobnějším lingvistickém pozadí.

Ke kapitole 8 nemám závažnějších připomínek – představuje v podstatě cennou analýzu používání gramatické terminologie v učebnicích FLE, které diplomantka zkoumala. Možná by si stať zasloužila preciznější zpracování za pomocí explicitně definovaných kritérií komparace sledovaných soustavně ve všech materiálech.

Kapitola 9 vykazuje obdobné nedostatky jako kapitoly úvodní – povrchnost z odborně-lingvistického hlediska (záhodno analyzovat hlouběji více zdrojů, zamyšlení nad jejich významem pro gramatickou nomenklaturu učebnic FLE) a určitá nesourodost (ostré přechody mezi kapitolami).

Kapitoly 11 a 12 by zasluhovaly opět podrobnější uvedení a kontextualizaci – přechod mezi slovnědruhovou analýzou a analýzou forem zájmen nepůsobí koherentně, nejde ani tak o slovnědruhovou terminologii jako o označení pro formu mající určitou syntaktickou funkci. Rovněž terminologie sloužící k označení slovesných časů není slovnědruhová, chybí dostatečné ozřejmění místa kapitoly v celém výkladu.

Celkově je třeba přínos práce spatřovat v podrobných analýzách úzu konkrétních učebnic, které se vyskytují v českém školském prostředí – diplomantka provedla poctivou rešerši a její zjištění jsou relevantní a přínosná. Slabou stránkou práce je pak nedostatečné jazykovědně-odborné ukotvení a nekoherentně působící výklad – nejsou explicitně vytyčeny cíle práce a tím pádem je nejasná i celková perspektiva výkladu.

Přes uvedené připomínky splňuje práce požadavky kladené na magisterské diplomové práce. Doporučuji ji k obhajobě a navrhuji klasifikovat známkou **dobře**.

V Českých Budějovicích dne 14. května 2010.

PhDr. Ondřej Pešek, Ph.D.